

Milí farníci,

nedávno jsem byl upozorněn svými známými na pozvání pana prezidenta našich diecézních biskupů ke „společenskému rozhovoru“, který se uskutečnil na zámku v Lánech. Protože žádné dostupné informace jsem hned nemohl nalézt, podíval jsem se na webové stránky pana kardinála: www.kardinal.cz. V nich jsem se dočetl, že „biskupové představili své diecéze a problémy, se kterými se v nich setkávají, takže se hovořilo o počtu věřících, o nedostatku kněží, o pomoci polských kněží, o chátrajících kostelech a prázdných farách atd. Při spontánním hovoru se došlo i k tématům přítomnosti církve ve společnosti, o jejím úkolu „hlásat morálku“, o církevních školách a problémech s jejich udržováním. Lehce se někteří dotkli problému majetkového narovnání, ...žhavých problémů, otázek vztahu církve a státu, smlouvy s Vatikánem a ostatních problémů a presidentových názorů na ně, se hovor v přátelské atmosféře, někdy i s tipy, velkým obloukem vyhnul...“.

O to víc mě překvapil článek v Mladé frontě Dnes z 20. 4. 2007, který je napsán velkým nadpisem: „PANE PREZIDENTE, AŤ NÁM VRÁTÍ CÍRKEVNÍ MAJETEK“. Víím, že se všemu v novinách

nedá věřit. V tomto okamžiku mě však naplnila velká hořkost: To jsou ti novináři opravdu takové hyeny, že se seběhnou vždycky tam, kde ucítí nějakou kořist? (Omlouvám se těm, kteří takto nejednají!!!) V článku, který začíná konstatováním, co všechno si katolická církev přeje navrátit a jaké si přeje od státu odškodnění, říká mimo jiné prezidentův mluvčí Petr Hájek: „Prezident vyjádřil své přání, aby hlas katolické církve v závažných tématech společenského dialogu zazníval intenzivněji...“ Myslí to pan prezident vážně, anebo skutečně neví, v jakém duchu naše společnost i prostřednictvím médií „hovoří“ s Církví?

Jeden kněz při pohřbu svého otce vzpomněl, jak před léty přišel se sourozenci ze školy domů a všichni začali svého tátu důležitě poučovat o tom, co slyšeli z úst učitelky o budování šťastné budoucnosti v naší vlasti. Tatínek neodpověděl ani slovo, pouze se oblékl a vyzval děti: „Pojďte se projít!“ Když procházeli podél polí, ukázal rukou: „Toto pole nám ukradli!“ Za chvíli opět: „Tento les nám vzali!“ „Tato louka byla kdysi naše!“ Po návratu domů řekl dětem: „Říká se: kdo lže, ten i krade. A proto jim nevěřte!“

Bylo by hloupé, a sám si to nepřeji, rozmýšlávat nedůvěru a osočování jeden druhého. To však neznamená, že bychom měli být naivní nebo dokonce lhotejší k tomu, co se kolem nás děje. A navíc, skutečně bude záležet jen na nás, jestli budeme pro naši společnost věrohodními!

Ježíš Kristus říká: „Vaše slova at' jsou ,ano, ano, ne, ne! Co je nad to, je ze zlého!“ A pan kardinál kdysi použil krásného přirovnání: „Církev musí být před tímto světem jako dům ze skla!“

K odvaze – být pravdivými – nám všem ze srdce žehnám.

P. Ladislav Kozubík, farář

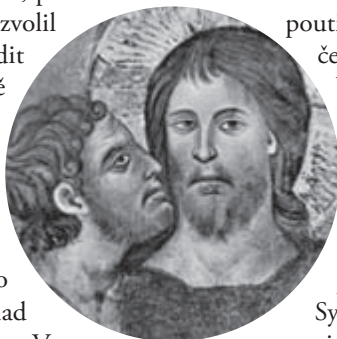
LITURGICKÝ KALENDÁŘ

2. května – středa	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve
3. května – čtvrtek	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
6. května – neděle	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
13. května – neděle	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
14. května – pondělí	Svátek sv. Matěje, apoštola
16. května – středa	Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech
17. května – čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ
20. května – neděle	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
26. května – sobota	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
27. května – neděle	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
31. května – čtvrtek	Svátek Navštívení Panny Marie

MALÁ KATECHEZE – Polibek

Jedním ze symbolů Ježíšovy křížové cesty je polibek. Polibek zrádce, polibek Jidášův. Proč si apoštol zvolil právě tento způsob jak zradit Krista biřicům? Co vlastně polibek znamenal v kulturách starých národů? Snad nám na tyto otázky alespoň částečně odpoví následující řádky. Původním motivem bylo zřejmě přenášení síly a snad také projev sjednocení a úcty. Ve starověkých kultech se líbal práh chrámového prostoru, v Egyptě nohy „božského“ panovníka. Polibek mohl rovněž vyja-

dřovat příslušnost k určitému rodovému svazu. Muslimové dodnes při velké pouti (hadždž) do Mekky líbají černý kámen kaabu.

Ve Starém zákoně je polibek v první řadě projevem lásky (1S 10,1) a dále pozdravem mezi sobě rovnými (Gn 33,4). Líbání nohou vyjadřuje bezpodmínečné podřízení (Ž 2,11).

Symbol náklonnosti a oddanosti byl v Novém zákoně zneužit Jidášem jako prostředek zrady. Už sv. Pavel ale křesťany opět vybízí „pozdravte se políbením...“ (1K 16,20).

Dnes se políbení využívá často i v liturgii a je zde vždy symbolem nadpřirozené lásky. Jidášův polibek byl tedy zradou vsutku zákeřnou. Nejen, že jím vydal Krista, ale navíc zneužil znamení, které bylo v histo-

rii téměř výhradně spjato s láskou, úctou a přátelstvím. Jak velká tedy musela být Ježíšova bolest, když se tázal: „...políbením zrazuješ Syna člověka?“

(Lukáš Volný)

SVATÝ MĚSÍCE

Sv. Atanáš

Dnešní světec je považován za jednu z nejvýznamnějších postav křesťanského starověku.

Narodil se kolem roku 295 v Alexandrii. Jako jáhen se zúčastnil nicejského koncilu, který znamenal zásadní zlom v jeho životě. Pustil se totiž s plným nasazením do potírání ariánského bludu (více v příštím čísle Many), což mu přineslo nemalou potíží.

V roce 328 se stal Atanáš ve 33 letech patriarchou

egyptské církve. Během svého života byl ariány celkem pětkrát poslán do vyhnanství. Klid získal až od roku 366, ale ani tehdy nepřestal bojovat za čistotu víry. Atanášova životní pouť skončila 2. května roku 373 v Alexandrii.

Sv. Atanáš je autorem řady spisů, knih a dopisů s teologickým obsahem. Na obrazech bývá náš světec vyobrazován výhradně jako stařec s dlouhým vousem v biskupském oděvu. V kostele sv. Marka v Benátkách je mozaika ze 13. století, na které je Atanáš se svitkem spisu v rukou.

(Lukáš Volný)

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Oznámení pro účastníky chaloupek: Termín konání je od 30. 6. do 8. 7. 2007.
- Dne 12. 5. 2007 se pro účastníky dívčí chaloupky koná výlet na Cvilín, sraz je v 7.00 na nádraží Ostrava-Svinov.
- Dne 12. 5. 2007 se rovněž pro účastníky ministrantské chaloupky koná výlet na Cvilín, sraz pro účastníky je v 7.30 (jiný vlak!) na nádraží Ostrava-Svinov.
- Ve čtvrtek 17. 5. začíná svatodušní nověna. V souvislosti s ní bude v sobotu 26. 5. svatodušní vigilie v 18.00 hodin.
- Na Den dětí 1. 6. jsou zvány všechny děti i s rodiči na mši svatou v 18.00 hodin. Po ní bude na faře připraven program; za dobrého počasí na farní zahradě.
- V měsíci květnu budou probíhat májové pobožnosti: Po, Čt, Pá – 18.00 hodin; St – 17.00 hodin; Út, So – po ranní mši svaté; Ne – po každé mši svaté.

STRÍPKY

Poděkování

Rádi bychom vyjádřili díky celému našemu farnímu společenství v Třebovicích za modlitby, návštěvy, drobné dárečky a veškeré projevy sounáležitosti během naší hospitalizace v nemocnici i mimo ni. Díky Bohu a vaší účasti jsme zázračně přežili vážnou dopravní nehodu. Zvláštní díky chceme vyjádřit našemu panu faráři P. Ladislavu Kozubíkovi za jeho péči a duchovní pomoc.

S díky Ivo Křížka a Michaela Prokopová

Poděkování za Velikonoce

Chceme poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách a průběhu Velikonoc v naší farnosti. Obdiv patří těm, díky nimž jsme mohli slavit Vzkříšení v čistém, krásně vyzdobeném chrámě, dík patří našemu otci L. Kozubíkovi, dík patří ministrantům..., ale především děkujeme schole, která zpívala ne na 1 s hvězdičkou, ale nejméně na 1 a tři hvězdičky.

Jitka a František Kociánovi, Marie Dostálová

Výherce křížovkářské soutěže z minulého čísla

Tajenka zněla: „**Ježíš žije a my s ním.**“

Redakce Many gratuluje všem správným luštitelům a zvláště vylosované vítězce paní Štěpánce Vitáskové.

Farní knihovna má narozeniny

Kolikáté? Hádejte! Můžete třikrát: je jí rok, dva, nebo tři?

Správná odpověď zní – dva roky. Ano, správně. Farní knihovna je v provozu již od 1. května 2005. Za tu dobu si získala řadu pravidelných a pilných čtenářů a také je průběžně doplňována novými tituly.

Připomínáme, že půjčovní doba je vždy v neděli od 8.15 do 9.15 a od 10.30 do 11.00 hodin.

(knihovnice)

Velikonoční dílny našich farníků

Na nedělní odpoledne 25. března přichystalo naše Společenství střední generace pro děti i dospělé naší farnosti, kteří mají rádi

rukodělnou činnost, velikonoční dílny. Dílny připravujeme již poněkolikáté, protože je o ně mezi farníky stále zájem.

Akce proběhla v prostorách fary. Do velké místnosti jsme nachystali stoly s pracovním materiálem, na nichž se uskutečnily všechny druhy připravených prací. Zájemci si vyzdobili svíce (paškálky) velikonočními symboly vyřezanými z barevných plátů vosků, další tvořili různými technikami kraslice a zápichy do květináčů, pletly se karabáče a ozdoby z proutí a lýka. Každý příchozí si tak mohl vybrat druh výtvarné činnosti podle vlastní chuti.

Pro nejmenší děti a jejich rodiče byla v knihovně vybudována herna se staveb-

nicemi, kostkami, malou kuchyňkou pro panenky a dalšími hračkami.

Třetí místností, která byla k dispozici účastníkům dílen, byla kuchyně. Ta byla navštěvována zvláště v druhé polovině odpoledne, kdy se mezi nás začal nenápadně, avšak jistě vkrádat hlad s žízňí. Chlebičky s bábovkami, buchtami, čajem a kávou si však s těmito nezvanými hosty brzy poradily.

Myslím, že si všichni zúčastnění, organizátoři i hosté, odnesli kromě pěkných výrobků i dobrý pocit z příjemně prožitého nedělního odpoledne.

(Dalibor Vitásek)

Ptali jsme se našich farníků...

Paní Bohuslava Staňková: „Přišla jsem sice později, ale všechny jsem zastihla v pilné práci. Měla jsem možnost zhlédnout množství překrásných a nápaditých výrobků. Zvlášť obdivuji zajímavě zhotovené malé paškálky.“

Paní Lada Zemanová: „Vyrobita jsem si tady kytičku, ptáčka, hnízdo a vajíčka papírovou technikou. Mám zde také obě děti, které mi domů přinesou svá umělecká díla. Už se těším, až si jimi vyzdobíme náš byt. Můj dík patří organizátorům celé akce.“

Pan František Kocián: „Z mého pohledu je organizování takovýchto dílen jedna z nejzáslužnějších věcí. Jednak podporuje manuální zručnost, ale také utvrzuje pospolitost, mezi křesťany tak potřebnou. Moje rodina má zkušenosti z domácích dílen, pořádaných v jiných farnostech, ale tady je to na vysoké úrovni.“

Jak jsme s dětmi psali evangelium, aneb Ježíšův křest...

Jednou jsem přišla k řece Jordánu a spatřila jsem muže, který prováděl křest vodou. Za chvíli jsem pochopila, že je to Jan Křtítel, který křtí Ježíše. Za ním šel dav lidí, jako ovce za pastýřem; mezi nimi jsem byla i já. Já jsem ta šťastná, že jsem byla pokřtěná a našla cestu k Bohu. Samozřejmě jsem byla pokřtěna v třebovickém kostele a i tam u toho byl Ježíš.

(Kristýnka Cigánová, 11 let)

Velikonoční setkání...

Dobou postní i Velikonocemi se mi letos vinulo jako červená nit téma, které je a má být (nebo spíš musí!?) ústředním tématem křesťanského života... Setkání s Živým Kristem! Téma, ve kterém jde Bůh dle mého ještě dále než ve vrcholném okamžiku slávy Vzkříšení svého Syna Ježíše! Pamatuji se, že jsem nějakou dobu myslel, že Velikonoce jsou křesťanský Nový rok. Nejsou?!? Něco z toho ve mně asi přetrvává a já mám pocit, že začíná... další rok, kdy se můžeme pokoušet hledat našeho Pána a setkávat se s ním.

Vybízí nás k tomu nejen náš kněz Ladislav, jehož kázání právě o setkání se Zmrtvýchvstalým Kristem mile rezonovala s mým vnitřním stavem a taky mě naplňovala otázkami. Jak je to s mým vztahem ke Kristu? Osobním vztahem k Němu. Je to opravdu vztah, nebo jen hra na vztah? Chci ho hledat? Chci mu naslouchat? Není ta trocha času, kterou stíhám modlitbě vyhradit málo na výraz opravdového přátelství? Lásky? Opravdu ho miluji?!?

Chci ho milovat? Opravdu pozitivně jsem si dokázal odpovědět, pouze, že: „Chci.“ Chci jej milovat! Ačkoliv mám pocit, že to je také všechno co zvládám... na druhou stranu chtít není tak málo. Petr chtěl a Ježíš mu umožnil kráčet s Ním po vodě! (Mt 14, 28–29). Uvědomil jsem si také, že jsem ho přeci jednou potkal opravdu. Viděl jsem a slyšel jsem Jej... na mé zoufalé prosby mi odpověděl prostou větou: „Dobrá. Chci tě zachránit! Pojď!“ Nevěděl jsem kam. A co to přesně znamená...?! Ale věděl jsem v tu chvíli před více jak pěti lety, že Mu mohu věřit a přestat se bát! Ale taky jako Petr jsem ochabl a mám někdy pocit, že se propadám z dosahu Jeho ruky! (Mt 14, 30–31). Pochybuji... chybují. Apoštol Tomáš pochyboval a Ježíš mu nabídl nejsyrovější důkaz (J 20, 27), ale v textu nečtu, že by opravdu Tomáš vložil svou ruku do rány... stačila mu tato nabídka!

Nechtějme jako důkaz vkládat své ruce do Ježíšových ran... následujme apošto-

la, uvěřme! Nabídka je tu stále i pro nás. Vyznejme Jež za Pána. Dovolme Ježíši položit ruku na naše rány... možná trochu bolí jít s nimi na

světlo, ale Jeho dotek léčí! Svěřme se mu a prosme a chtějme se s Ním setkávat... On je Život... Radost...!

(Michal Tvrď)

KNÍŽNÍ OKÉNKO

Anděl lehkosti

Měla jsem za sebou náročný týden, kdy se na mě sesypaly všechny možné i nemožné problémy a já propadala panice, že nic nestihám, a zároveň jsem se nebyla schopna pohnout z místa. Vše jsem chtěla mít puntičkářsky vyřešené a uspokojit všechny požadavky na výbornou. Ale ono to nešlo, „došla štáva“ a já jen přeshlapovala na místě, naštvaná sama na sebe, že jsem „neschopenka“.

Asi to znáte všichni ...přijdou chvíle, kdy jednoduše několik menších problémů nakumulovaných na sebe vytvoří HORU. A co s tím?

Anselm Grün nám ve své knize *Poselství shůry* nabízí pro tyto krušné chvílky *Anděla lehkosti*.

Papež Jan XXIII. si kdysi do svého deníčku napsal: „Jeníčku, neber se tak vážně!“ Měl v sobě něco z té lehkosti, které by nás chtěl naučit Anděl lehkosti.

Právě proto, že svůj úrad bral odlehčeněji, měl tento papež odvahu svolat koncil a tím nastavit výhybky do budouc-

nosti. Mnozí se nedostanou dále jen proto, že se sami berou příliš vážně.

Anděl lehkosti nás chce naučit jinému přístupu. Se svými chybami se prostě nespokojíme, máme však humor. Jestliže opět selžeme, nebudeme to brát tragicky. Odlehčení neznamená lehkomyšlnost nebo nedbalost, ale spočívá spíše v hluboké důvěře v dobrou ruku Boží, v Boží péči o nás. Ví, že se mu nemusíme ničím vykazovat. Proto není tak zlé, jestliže někdy selžeme. Jeho tím nezarmoutíme. Zlobíme se spíše sami na sebe, že neodpovídáme svým představám.

Anděl lehkosti nás chce vést i do nové svobody ve styku s druhými. Každá matka vychovávající své děti ví, že stále zlobení se kvůli jejich chybám není k ničemu. I jí je zapotřebí odlehčenosti, která vychází z důvěry, že děti ze svých dětských nemocí vyrostou a že budou jednou dospělé. Vždyť to jsou děti. Ty smějí dělat chyby a z nich se učit.

Děti, které prožívají tuto odlehčenost u svých rodičů, půjdou s větší důvěrou do života nežli ty, jejichž rodiče berou vše na těžkou váhu a výchovu dětí chápou jako disertační práci, kterou musejí odevzdat pokud možno dokonale.

Odlehčenost rodičů vychází z důvěry, že mé děti nejsou jen mé, že jejich vývoj nezávisí jen na mé dokonalé výchově, nýbrž že jsou v rukou Božích, že Bůh každému z nich posílá anděla, který je střeží a chrání.

Proto i nám je přidělen anděl lehkosti, aby nám odnímal těžká závaží z našeho života a zprostředkoval odlehčenost bytí.

(za použití knihy Poselství shůry autora Anselma Grüna napsala Andrea Mikolajková)

OKÉNKO PRO DĚTI

Ahojky,
víš kdo má tento
měsíc svátek? Panna Maria,
maminka Pána Ježíše i nás všech.
Ale i tvoje maminka. Víš kdy?
Přece na Den matek
(13. května).

Posílám všem maminkám srdíčko z kytiček. Pomůžete mi je vybarvit?

Kouzelníček Modřinka

Kdo maluje modré nebe,
modrou vodu do džbánku,
modré zvonky,
modré chrpy,
u cest modrou čekanku?

Kdo namodřil pířka sojce,
křídla vážkám na potoce?
Kdo má oči modré,
jako naše maminka?

Kouzelníček Modřinka.

Řešení: no přece já želva, ryba, do vody, cibule

Hádej, hádej, hádači

Na břehu i v řece žije,
hlavičku má jako zmije,
když ji chytíš,
pod kamennou halenou ji skryje.

V mokrém zámku žije panna,
penízky je posypaná,
nikdo nic té panně
neprodá však za ně.

Do čeho se nedá vyvrtat díra?

Sedí baba kulatá,
má sto sukní ze zlata,
když jí jednu svléknout zkusíš,
rozplakat se přitom musíš

Tento měsíc si připomínáme **Nanebevstoupení Páně** a **Seslání Ducha svatého**.
Vyluštíš osmisměrku na toto téma?

Í	N	Á	L	S	E	S	D	A	R	U	A
N	D	Í	Ž	O	B	Y	K	T	U	K	S
E	U	O	J	A	E	M	A	N	Y	I	I
P	C	S	M	P	N	V	L	E	R	É	E
U	H	I	H	O	T	Ř	Í	M	A	N	É
O	S	C	N	Š	V	N	S	A	D	Á	O
T	V	Í	V	T	S	V	O	L	Á	R	K
S	A	N	D	O	E	U	A	P	F	O	C
V	T	D	H	L	T	L	R	H	R	D	P
E	Ý	E	Y	O	P	I	A	A	Y	Y	O
B	Ň	Č	K	V	Y	B	B	M	G	,	H
E	H	U	Y	É	G	Y	O	O	I	S	A
N	H	P	Z	D	E	E	V	O	E	T	N
A	D	I	A	I	N	M	É	D	O	V	É
N	E	.	J	Ž	É	N	A	Ť	É	R	K

APOŠTOLOVÉ	MÉDOVÉ
ARABOVÉ	NANEBE-
ASIE	VSTOUPENÍ
DARY	NÁRODY
DOMOV	NEBE
DUCH SVATÝ	OHENĚ
EGYPT	PLAMEN
ELAMITÉ	POHANÉ
FRYGIE	PONT
HUKOT	ŘÍMANÉ
JAZYKY	SESLÁNÍ
KRÁLOVSTVÍ	SÍLA
KRÉŤANÉ	SKUTKY BOŽÍ
LETNICE	UČEDNÍCI
LIBYE	ŽIDÉ

NAŠE MAMINKA PANNA MARIA

Zdravas, Maria,

milosti plná,

Pán s sebou.

Počtenaná by mesi ženami

a porébnaný

plod života svého, Ježíš.

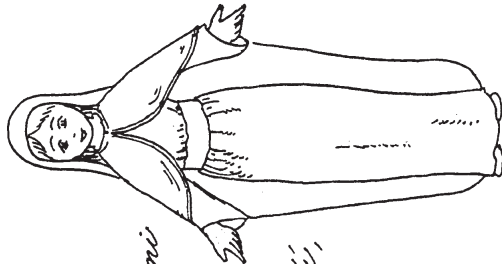
Spasá Maria, matka Boží,

pros za nás hříšné

nyní i v hodinu

smrti naší.

Amen.

Výzdob obráček pro Pannu Marii, jak nejlépe dovedeš.

Poznáš zvířátka a jejich stíny?

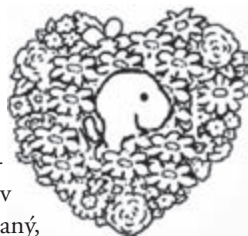

...z deníku želváka Oskara

Jak jsem chtěl maminku překvapit

„Za pár dní bude Den matek, musím vymyslet nějaké překvapení“, říkal jsem si. Sotva jsem nějaké vymyslel, chodila za mnou sestřička Ema i malý bráška a oba chtěli vědět, jaké to překvapení je. Ale přece jim to neprozradím. „My taky nějaké překvapení vymyslíme,“ chlubil se oba. Když přišel ten den, kdy mají maminky svátek, vstal jsem časné ráno a potichoučku se vyplížil ven. Chtěl jsem maminku překvapit hned jak se vzbudí a protože maminka vstává brzy, tak jsem utíkal, co mi nožičky stačily. Přiběhl jsem na velikou louku za domem a trhal jsem ty nejkrásnější kytičky. Ale co to? Ty hezké mi někdo krađe pří-

mo před nosem! Objevily se krúněčky mých sourozenců. Nejdřív jsem byl zklamaný, že to nebyl jen můj nápad natrhat mamince tu nejkrásnější kytičku, ale pak jsme trhali všichni společně a svázali tu největší a nejkrásnější kytici na světě. Vběhli jsme do ložnice, kde maminka spala, a volali jsme: „Přejeme ti krásný Den matek, maminko!“ a pak jsme všichni tři hodili květiny na maminku. Kam nám maminka zmizela? Mezi květinami jí vykouvala jen hlava.

Mějte se
sluníčkově a za měsíc čau.
Pac a pusu, želvák Oskar.

(Okénko pro děti pravidelně připravuje Lenka Volná)

OKÉNKO PRO RODIČE

Výchova k víře

V únorovém čísle *Many* jsme hovořili o tom, co nejcennějšího mohou rodiče svým dětem dát. Je to výchova k životu v lidské společnosti, výchova k víře a výchova k touze po vzdělání. Zabývali jsme se podrobně různými výchovnými styly rodičovské výchovy. Dnes se zaměříme na **výchovu k víře**.

Růst k víře má základ v živé víře rodičů. Dítě vnímá, jak jednání rodičů a sourozenců z víry vychází a jak k Bohu směřuje. Hlavně však vnímá lásku, ve které se víra dovšahuje. To je základ. Věci bere jako samozřejmé, že tak to má být.

V dospívání, s rozvojem abstraktního myšlení, dítě začíná srovnávat a kriticky hodnotit. Pomalu si tak utváří vlastní názor. Zpočátku bývá radikální, černobílý, provokující. Mladý člověk je citlivý na pravdivost a opravdovost. Setká-li se s tím u rodičů, přijme snadněji jejich reflexe, čili zpětné vidění a hodnocení událostí, kdy víra není něco vnějšího, ale prostupuje zcela přirozeně všechno myšlení a jednání rodičů. Rodiče se nemusí rmoutit, jestliže jejich dospívající dcera či syn s nimi nebude ve všem souhlasit. Dospívající totiž potřebuje prostor pro ověření svého přístupu, své „hypotézy“, zda se věci mají tak, jak si to on sám myslí. Také si chce ověřit, zda to, co rodiče říkají, se shoduje s tím, jací jsou a jak žijí. Víra mladého člověka neroste tak, že by vše jednoduše přijal od rodičů nebo od pana faráře v náboženství, i když rodiče a pan farář mohou být lidsky a křesťansky vynikající osobnosti. Mladý člověk si víru musí uchopit sám a přijmout

ji způsobem jemu vlastním. Víra je natolik osobní oblast, že nemůže být naordinována, nařízena. Jde přece o osobní rozhodnutí pro Krista. To za mladého člověka nikdo nemůže udělat. Rodiče zde nemohou nařizovat, mohou pouze doprovázet. A prožívat svou víru tak opravdově, že se to stává pro jejich dospívající dítě svědectvím, že Boží láska, o které se také hovoří, skutečně funguje a je spolehlivá. To mladý člověk očekává. Je ochoten se o věcech víry bavit za předpokladu, že má pocit, že je se svými problémy brán vážně. On prožívá také nejistotu, protože se mnoho věcí v něm i kolem něj mění. Tu zakrývá někdy drsným chováním. Obvykle tehdy, když cítí, že není přijat. Cítí-li, že je brán vážně, že není manipulován, má-li prostor pro své hledání, cítí-li zájem o svou osobu, může se otevírat a diskutovat.

Život z víry však není jen diskuse. Je to také plnění nároků, které víra vyžaduje. Jde především o pravidelnost modlitby, účast na mši svaté, svatém přijímání a svátosti smíření. Aby autorita mohla mladému člověku pomáhat tím, že vyžaduje plnění nároků, měla by být laskavá, přijatelná a rozumná. Pro realizaci autority rodičovské, učitelské, kněžské a jiné je potřebné si uvědomit, že argumenty nejsou k tomu, aby se jimi do dospívajícího „bušilo“, ale aby se pouze předkládaly pro dospívajícího zajímavým způsobem, „lákavým k vyzkoušení“, jak v jednom dopise uvádí Jan Pavel II. Mají-li pro něj váhu, nebude je zlehčovat.

Ukazuje se také na základě zkušeností, že je riskantní před dospívajícím poukazovat

pouze na negativní skutečnosti v církvi, protože mladý člověk vidí věci černobíle a nevidí ještě celek. Vytváří si pak o církvi obraz pouze negativní a přestává vnímat to pozitivní, které je samozřejmé, a tím méně nápadné. Takto vyvolané negativní vidění církve může vést až ke ztrátě víry.

Základy výchovy k víře kladou rodiče. V době dospívání je však zásadní, aby mladý člověk, který se osamostatňuje z vlivu rodiny, našel osobu, která jej bude přitahovat svou opravdovostí, zájmem, „braním

vážně“, nadhledem, přehledem, humorem a schopností doprovázet, jak bylo výše popsáno. Bude-li to člověk, který dovede propojit víru a život do formy přijatelné pro mladého člověka, je naděje, že při společném objevování Božích tajemství mohou ujít kus cesty, který pro mladého člověka, při jeho hledání a utváření si vlastního názoru, může být podstatný.

Váš P. Pavel Kuchař

TEOLOGICKÉ OKÉNKO

Křesťan versus katolík

Asi týden po Velikonocích mě požádala kamarádka z farnosti o malou rozpravu nad pojmy křesťan a katolík. Rád bych vás seznámil se závěry mého malého hledání a hloubání nad významy obou slov.

Asi málokdo si pomyslí, že by tato dvě slova mohla působit ve vnímání věřícího nějaký závažnější problém, ale sám jsme byl překvapen, když jsem hned zprvu nenacházel ta pravá slova k vyjádření, co by mohla slova katolík a křesťan znamenat.

Jsme zvyklí vyslovovat obě slova současně jakoby jedním dechem: „katolický křesťan“. A je to správně. Tato dvě slova opravdu téměř podstatně patří k sobě.

Slovo křesťané pochází z dob prvotní církve, z doby apoštolské. Poprvé se s ním setkáváme ve Skutcích apoštolů (Sk 11,26). Pojmeme křesťané označujeme příslušníky náležející Kristu, z překladu řeckého textu doslova zaznívá přízvisko **kristovci**. Křesťan tedy v tomto chápání není ten, kdo přijal „pouze“ křest, to by mohlo být i prázdné

formální gesto, ale křesťanem je ten člověk,

kteří volí za svého životního partnera Zmrtvýchvstalého Krista.

Slovo katolík pochází z řeckého kat-holén-gen, což znamená po celé zemi, obecný. V prvotní církvi bylo fyzicky zakoušeno, že křesťanská zvěst se šíří bez hranic a bez výjimek. Církev a její zvěst je univerzální – katolická, protože Boží království, které je církev povinna hlásat (Mt 28, 19-20), nestrpí zužování. Takže atributy katolická, stejně jako svatá a apoštolská, vyjadřují charakter církve a její identitu. Jsou to známky toho, kam patříme, odkud jsme vyšli a kam směřujeme. Díky znalosti a vědomí své příslušnosti toho, kde máme své srdce, můžeme opravdově a nepokrytě vystupovat před ostatními a vést s nimi plodný a neponižující dialog.

(Ivo Křížka)

RECEPTÁŘ

Jablkový moučník

Ingredience:

45 dkg hladké mouky
 15 dkg Hery
 15 dkg práškového cukru
 2 vejce
 citrónová kůra
 1 polévková lžice mléka
 1 prášek do pečiva
 Všechny ingredience zpracujeme v těsto, které rozdělíme na 2 díly.

Nádívka:

1 tvaroh (upravíme přidáním cukru, popřípadě dalšího vajíčka, citronové kůry)
 jablka podusíme bez vody a ochutíme (množství jablek – asi 10)

Na plech vyložený pečicím papírem vyválíme 1 plát těsta, potřeme tvarohem, na něj dáme vychladlá jablka. Vše překryjeme druhým plátem. Potřeme vejcem.

Dobrou chuť přejí Wirthovi.

Čokoládové čtverečky

Utřeme:

15 dkg cukru
 3 žloutky
 15 dkg másla

Pak přidáme:

15 dkg mletých ořechů
 3 čtverečky čokolády
 5 dkg hrubé mouky
 ze 3 bílků snih

Těsto nalijeme na plech vymazaný máslem a posypaný moukou, povrch posypeme strouhanými ořechy. Upečené nakrájíme na čtverečky.

Dobrou chuť přeje
 Broňa Dornicová.

(použité fotografie jsou ilustrační)

MANA – Měsíční Aktuality Naší fARNosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
 V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: +420 596 964 942
<http://www.volny.cz/trebovice.fara>

Evidenční číslo: MK ČR E 16325

Kontaktní osoba: Lukáš Volný, e-mail: lvolny@volny.cz
 Náklady na výrobu a tisk jsou Kč 5,-
 Uzávěrka příštího čísla je 15. 5. 2007